

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/115/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214010085
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4214010085.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovaného E. W. , pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného E. W. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 18.09.2014, sp. zn. 3T/16/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 04. decembra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného E. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom rozsudkom z 18.09.2014, sp. zn. 3T/16/2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného E. W. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

28.09.2013 v čase okolo 23.20 hodiny v meste Komárno, na Krátkej ulici číslo 2 po tom, čo bol hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru (ďalej len „OO PZ“) Komárno v zložení práp. N. J. a práp. W.. G. K. vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania, a to vulgárneho nadávania hliadke OO PZ a ďalšieho vykrikovania v tomto svojom konaní napriek výzvam hliadky pokračoval a na ďalšie výzvy nereagoval a následne kopol práp. N. J. do ľavej nohy a pokúsil sa ho viackrát udrieť päťou do oblasti tváre, ktorú však nezasiahol, nakoľko práp. N. J. jeho údery blokoval, avšak ho zasial do ruky a do hrudníka a po tomto práp. N. J. a práp. W.. G. K. obžalovaného spacifikovali a pri vykonávaní služobného zákroku použili donucovacie prostriedky podľa § 50 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ zákona číslo 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“), na základe oprávnenia v zmysle § 51 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Zákona ako aj oprávnenia podľa § 52 odsek 1 písmeno a/ Zákona a následne uvedenú osobu eskortovali na OO PZ Komárno do miestnosti pre predvedené osoby pri stálej službe OO PZ Komárno.

Za tento prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 323 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) trest odňatia slobody na dva roky a šesť mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ďalším výrokom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Nitra (ďalej len „poškodená právnická osoba“) škodu vo výške 244,76 eur.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, (v tej dobe mu ešte ustanovenej) jeho obhajkyni a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 18.09.2014, po ktorom oznámení obžalovaný písomným podaním adresovaným súdu prvého stupňa a podaným na pošte 01.10.2014, teda aj s poukazom na ustanovenie podľa § 63 odsek 6 písmeno a/ Trestného poriadku včas, podal odvolanie smerujúce proti výroku o vine, proti výroku o treste a proti výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku a tiež proti konaniu, ktoré mu predchádzalo, ktoré do konania verejného zasadnutia Krajského súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) neodôvodnil.

Po splnení podmienok a predpokladov ustanovených v § 293 odsek 5 Trestného poriadku sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vo vyjadrení sa k odvolaniu obžalovaného uviedol, že považuje napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a správny a v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec (v ktorej bola obžaloba podaná 24.02.2014) na rozhodnutie 03.11.2014, v rámci plnenia svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti preskúmal výrok o vine, výrok o treste a výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku a konanie mu predchádzajúce, proti ktorým odvolanie obžalovaného smerovalo, a to aj z hľadiska prípadného výskytu chýb, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého dôvodu uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného, o ukladanom mu treste a o poškodenou právnickou osobou uplatnenom nároku na náhradu škody.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavných pojednávaniach uskutočnených v prejednávanej veci postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia obsiahnuté vo výroku o vine napadnutého rozsudku mohli vychádzať a napokon aj vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel tiež k záveru, že súd prvého stupňa k pre rozhodnutie o vine obžalovaného potrebným skutkovým zisteniam dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Vykonaním všetkých, v prejednávanej veci dostupných dôkazov aj podľa názoru odvolacieho súdu ani ohľadne skutkových otázok uvedených v § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, teda či sa v prejednávanej veci zažalovaný skutok stal, či má znaky trestného činu (a akého), kto ho spáchal a z akých pohnútok, nezostali žiadne také dôvodné pochybnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu prvého z dvoch pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia nevinoty), ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku).

Z výsledkov z vyššie uvedených dôvodov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania sa aj odvolaciemu súdu javí byť dôvodný záver, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný, a že týmto svojim nepochybne úmyselným (a to vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, pričom ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto protiprávnym konaním a úmyselným zavinením obžalovaného na strane jednej a následkom vzniknutým na záujme chránenom ustanovením § 323 Trestného zákona neboli a nie sú žiadne pochybnosti, rovnako ako žiadne pochybnosti nevznikli ani o tom, že závažnosť tohto prečinu je s poukazom na spôsob jeho vykonania, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného vyššia ako nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona).

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa uznajúc obžalovaného vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona vykonaným dôkazom opodstatnene a zákonu zodpovedajúcim spôsobom, tomuto ukladal trest podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v odseku 1 § 323 Trestného zákona a činiacej výmeru jeden rok až päť rokov, ktorej dolná hranica po opodstatnenom nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona bola súdom prvého zákona správne upravená s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného poriadku a činila dva roky a štyri mesiace.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy je aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovanému napadnutým rozsudkom vo výmere dvoch rokov a šiestich mesiacov (teda temer úplne na dolnej hranici vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby) uložený trest odňatia slobody zodpovedajúci všetkým kritériám ustanoveným v § 34 odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona a tiež spôsobilý splniť svoj účel tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku), v ktorom smere (a vrátane zaradenia obžalovaného na výkon uloženého mu trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia) odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosti a okolnosti, ktoré mal súd prvého stupňa za preukázané, jeho úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanému ako aj právne úvahy, ktorými sa pri tom spravoval, obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku považujúc ich za správne, jasné a úplné (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

Uložiac obžalovanému podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe škodu spôsobenú trestným činom vo výške 244,76 eur súd prvého stupňa nepochybil ani takýto výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku, pretože poškodená právnická osoby si svoj nárok na náhradu škody uplatnila podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku riadne a včas (§ 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku).

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno f/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine, výroku o treste alebo výroku o náhrade škody odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).